
Prova del certificat de nivell

C1

de coneixements de valencià

Nom _____

1r cognom _____

2n cognom _____

NIF/NIE _____

Localitat de la prova _____

Abril 2019

Àrees 1 i 2



**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport



**JUNTA
QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIÀ**

Instruccions

El quadern d'examen, la plantilla de respostes amb les vostres dades identificadores i el DNI o un altre document d'identificació han d'estar visibles durant tota la prova.

TRASLLAT DE RESPOSTES A LA PLANTILLA

Recordeu: totes les respostes s'han de traslladar a la plantilla.

En la plantilla de respostes, escriviu amb bolígraf blau o negre, i no useu corrector líquid o d'un altre tipus.

Assegureu-vos que el número de pregunta correspon a la del quadern d'examen.

Indiqueu la resposta correcta escrivint una X dins de la casella corresponent. El sistema de correcció no reconeix com a vàlids altres signes (cercles, ratlles, etc.).

- Les preguntes poden deixar-se en blanc o amb una única opció marcada.

	1	2	3	4
1	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

- Si hi ha més d'una opció marcada, la resposta es considerarà un error.

	1	2	3	4
1	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

- Si us equivoqueu i voleu canviar una resposta, ratlleu completament la casella equivocada i marqueu amb una X la nova resposta.

	1	2	3	4
1	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

- Si us equivoqueu i voleu recuperar una resposta que ja havíeu anul·lat, feu un cercle al voltant de la casella que considereu correcta.

	1	2	3	4
1	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>

Àrea 1 COMPRESIÓ ESCRITA

Exercici 1 Llegeix atentament aquest article i trieu l'opció correcta (*a, b, c* o *d*). Teniu en compte que, per a cada qüestió plantejada, només hi ha una resposta correcta. El primer enunciat (0) és un exemple.

Llum sobre Transsilvània

Pocs topònims europeus tenen ressonàncies més fantàstiques que el de Transsilvània. *Dràcula*, la novel·la immarcescible de Bram Stoker, i, sobretot, les seues transposicions teatrals i cinematogràfiques van projectar-ne una estampa molt característica en l'imaginari popular: la d'un territori nocturn, de perfils gòtics i traços germànics.

Ara bé, la concepció d'un domini ombrós i indòmit, ancorat en estructures feudals primitives, de costums pintorescos i superxeries arrelades, precedia Stoker. De fet, l'autor irlandés pensava situar el relat a la regió austríaca d'Estíria, probablement com a penyora de continuïtat amb la *Carmilla* de Le Fanu, la gran *nouvelle* vampírica amb la qual tants deutes contrauria. Però la circulació profusa d'informes geogràfics i articles sobre el territori com *Transylvanian Superstitions*, d'Emily Gerard, va persuadir-lo de triar l'escenari dels Carpats, que havien anat sedimentant la fama de ser una de les "zones més salvatges i menys conegudes d'Europa", tal com la descriu Jonathan Harker en la carta que enceta la narració.

Aquesta imatge tan suggestiva com deformant va acabar sobreposant-se a una de més fidel i precisa. Perquè el "país de més enllà dels boscos" és un dels grans espais de trobada i d'intercanvi entre pobles del nostre continent i, en conseqüència, un magne cresol de civilització. Però també és un dels llocs que evidencien de manera més descarnada les discòrdies que una convivència desigual entre diversos provoca i la necessitat de repensar-la en termes nous.

I és que el mosaic plurinacional de Transsilvània el formen comunitats que han ocupat successivament el paper d'opressores i d'oprimides, en un carrusel endimoniat que arriba als nostres dies. L'element hongarés i *székely* —un subgrup magiar amb identitat pròpia— ha sigut central en la vida transsilvana. En una lluita sense quarter per la primacia del relat, no només es vindica l'hegemonia històrica de la nació hongaresa, sinó també l'obra multiseccular d'articulació d'aquell territori d'ençà de la fundació del principat en el segle *xi* fins a la seua incorporació final a Romania, com a resultat de la desfeta austrohongaresa de 1918. No admet discussió que Transsilvània és un cor antic de la magiaritat i que en va ser un refugi cabdal en els moments més incerts.

Grans figures de les lletres, de les arts o de la política, com György Ligeti, Sándor Körösi Csoma, o Ádám Bodor, en donen testimoni. Però és també cert que la intransigència hongaresa en molts episodis històrics, notòriament durant les revoltes de 1848 i la posterior restauració de l'ordre imperial, així com les polítiques de magiarització forçada dutes a terme, encara projecten moltes ombres sobre els clams, justos i legítims, contra la postergació patida al llarg del segle *xx*, accentuada amb el nacional-comunisme de Ceaucescu i mai del tot corregida amb la recuperació de la democràcia.

Els romanesos, per la seua banda, mantenen la pretensió de ser els habitants originaris de la regió en virtut d'una continuïtat de les poblacions dàcies romanitzades al nord del Danubi molt controvertida. I si reclamen amb raó que durant vora un mil·lenni foren desposseïts de drets polítics i limitats a ocupar els estrats més baixos de l'escala social, a pesar de ser una majoria demogràfica, la perden quan escamotegen a altres nacionalitats, ara que remenen les cireres, allò que d'antuvi exigien.

Al seu torn, els saxons —en realitat colons alemanys establits a partir del segle XIII al centre i sud de Transsilvània— representaren una minoria de tradició burgesa, mercantil i artesana molt sòlida. L'autonomia i la situació de privilegi que gaudien, no obstant això, començà a decaure durant la segona meitat del segle XIX. I l'estigma del col·laboracionisme pangermànic en la Segona Guerra Mundial els va convertir en sospitosos permanents durant la dictadura socialista. Quan en 1989 va caure el règim i van obrir-se les fronteres, s'accelerà un degoteig migratori cap a Alemanya, on se'ls ofería dret de ciutadania, que ha reduït la comunitat a mínims històrics.

Massa sovint s'ha aspirat a desembolicar tota aquesta troca, embrollada per la presència de moltes altres vetes ètniques —gitanos, rutens, armenis, hebreus, etc.— o religioses —catòlics de ritu romà i grec, protestants luterans i calvinistes, ortodoxos, jueus, etc.—, tallant algun dels caps de fil i amputant de forma irreparable la seua riquesa cromàtica. Però, al costat d'aquesta neciesa obtusa i rancuniosa, s'alcen ara veus a favor de la constitució d'un transsilvanisme més inclusiu per a les minories. Són només part d'un cor transfronterer que pregona l'oportunitat d'una nova convivència per a Europa, aquella en la qual els vampirs que ens han xuplat la sang —els impulsos assimilatoris, els autoritarismes centripets, més monstruosos que els de cap conte de terror— siguen foragitats i cremen sota el sol del respecte a la diferència i el gaudi de la pluralitat.

o.	<p>La imatge de l'espai transsilvà que ens ha arribat és un producte...</p> <ol style="list-style-type: none"> Directe de l'èxit de la novel·la de l'autor irlandés Bram Stoker, que va veure en aquest espai l'escenari ideal per al seu relat fantàstic. Dels informes i descripcions geogràfics que es van publicar i difondre a principis del segle XX. De les representacions teatrals i espectacles diversos ambientats en la zona i àmpliament consumits a tota Europa. De la riquesa cultural generada per la cruïlla nacional i d'identitats que travessa aquell territori. 	a
----	---	---

1.	<p>Quina és la descripció de Transsilvània que més s'ajusta a la que relata l'autor d'aquest article?</p> <ol style="list-style-type: none"> Gràcies a la transmissió de creences populars, ens ha arribat la imatge d'un espai on arrelen les històries de vampirs. Com es pot llegir en l'inici de la novel·la de Stoker, el protagonista descriu el territori com un cresol de civilitzacions. Es tracta d'una zona sobre la qual s'han fixat falses creences i on conviuen diverses comunitats des que es va formar en el segle XI. S'hi descriu com un territori en el qual predomina el feudalisme i on abunden les ombres i els escenaris salvatges. 	
2.	<p>Segons el text, el "país de més enllà dels boscos" a què fa referència l'etimologia del topònim...</p> <ol style="list-style-type: none"> És un trencaclosques de pobles i cultures que han ocupat successivament el territori. Va ser fundat pels magiars, un poble que ara reclama l'exclusivitat d'una part del territori. És una zona que es transforma i es reinventa contínuament per a donar cabuda a totes les realitats nacionals. És un cresol de pobles inestable que en l'últim segle ha maldat per esborrar la petjada germànica. 	
3.	<p>La relació entre hongaresos i romanesos sempre ha sigut difícil perquè...</p> <ol style="list-style-type: none"> Els romanesos, que sempre havien viscut sota l'hegemonia hongaresa, ara que tenen el domini sobre la zona, advoquen per aplicar un transsilvanisme més inclusiu. Els magiars, que poblaren la regió durant centúries, van provocar el constrenyiment de la comunitat majoritària romana. La derrota austrohongaresa en la guerra de la segona dècada del segle XIX va suposar el canvi hegemònic en favor dels romanesos. La majoria hongaresa ha construït, des del segle XI, un relat hegemònic sobre la Transsilvània que arriba fins a l'actualitat amb polítiques de magiarització forçada. 	
4.	<p>En el procés de formació de Transsilvània hi va haver fites històriques amb un pes rellevant, com ara que...</p> <ol style="list-style-type: none"> Molts dels pobladors magiars van decidir tornar a Alemanya després de la desfeta germànica en la Segona Guerra Mundial. Personalitats il·lustres del segle XIX van testimoniar la situació política del moment, sobretot l'opressió que va exercir el poble magiar contra les minories. Durant la dictadura socialista hi va haver intents d'equilibrar la convivència entre les comunitats; assajos, però, que la democràcia no va saber fer quallar. A partir del 1989, la xifra de saxons hi va minvar significativament perquè van tornar a Alemanya, on van poder migrar i gaudir d'una ciutadania plena. 	
5.	<p>Actualment, la solució del xoc d'identitats que caracteritza aquell racó d'Europa no és gens fàcil perquè...</p> <ol style="list-style-type: none"> Massa vegades la pau momentània entre els pobles que hi viuen passa per negar la veu d'alguna minoria ètnica. A la barreja de comunitats culturals que hi conviuen des del segle XI, ara s'hi sumen els conflictes identitaris amb altres ètnies que no tenen tant de pes en l'entramat social. Els impulsos assimilatoris d'alguns estats autoritaris s'han enfortit i amenacen encara més el respecte a la diferència i a la pluralitat. Com ja descrivia Stoker en la seua novel·la, el vampirisme transfronterer ens allunya d'un transsilvanisme més transversal. 	

Àrea 2 ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Exercici 2 Completeu el text que teniu a continuació amb l'alternativa més precisa. Només hi ha una opció correcta per a cada buit. Fixeu-vos en l'exemple (número 0).

Els fonaments científics de la gelateria artesanal

Diu la llegenda que el gelat artesà va ser (0) *atzarosament* inventat per genets mongols quan transportaven nata pel desert de Gobi. Les baixes temperatures (6) se sotmetia l'aliment, (7) la contínua agitació dels cavalls que (8) els vidres de gel formats, van donar lloc a un producte lacti de textura cremosa: el gelat. Des d'Àsia, Marco Polo el va importar a Itàlia en un dels múltiples viatges que hi va fer, i des d'allí es va (9) pertot Europa.

A la península Ibèrica la tradició gelatera està lligada a les (10) de Xixona i d'Ibi. Durant els mesos d'hivern, (11) i xixonencs arreplegaven la neu i (12) als denominats pous de neu. A l'estiu preparaven gelats afegint a aquella neu suc de cítrics (13) i obtenien així preparats com (14), arrop amb neu o neu amb sucre i taronja. Inicialment venien els seus gelats en ciutats de la zona (Alacant, Elx, etc.), des d'on es van distribuir a tota Espanya. De fet, un elevadíssim percentatge de les gelateries artesanes que (15) a Espanya van ser obertes per famílies de gelaters i orxaters que procedien de Xixona i d'Ibi. Fins fa poc més d'una dècada, la majoria de les gelateries artesanes continuaven elaborant la mateixa carta de gelats i seguien les mateixes receptes que, (16), els van llegar els seus avantpassats.

(17) explica Luis Concepción en *Fundamentos científicos de la heladería*, la majoria d'aquestes gelateries són models de negoci estacionals molt enfocats a la venda d'impuls, amb jornades maratonianes que (18) una demanda molt alta i concentrada en el temps. És per això que qualsevol petita desviació en la producció vertiginosa de gelat, qualsevol experimentació o intent d'innovació es pot convertir en una autèntica frivolitat durant els mesos d'estiu. No obstant això, en aquest moment, i a causa de la necessitat de posar en valor el sector —seguint la petjada de la restauració o la pastisseria—, potser els gelaters artesans (19) conscients de la necessitat d'innovar per a millorar el producte i oferir alternatives atractives (20) presenta la seua competència.

	a	b	c
0.	<i>atzarosament</i>	azarosament	atzarossament
6.	a què	a les que	que
7.	juntament a	junt a	juntament amb
8.	trencaren	trencaven	trencava
9.	extendre	estendre	estendrer
10.	viles	vil·les	vil·les
11.	ibenses	iberans	iberuts
12.	l'emmagatzemaven	n'emmagatzemaven	n'hi emmagatzemaven
13.	edulcoradors	edulcorants	edulcorats
14.	aigua-neu	aiguaneu	aigua neu
15.	n'hi ha	hi ha	n'hi han
16.	pel moment	a llavoneses	al seu dia
17.	Tal i com	Tal i com ens	Tal com
18.	tracten en afrontar	tracten a afrontar	tracten d'afrontar
19.	són	siguen	foren
20.	a les que	a les quals	a les què

Exercici 3 Completeu el text que teniu a continuació amb l'alternativa més precisa. Només hi ha una opció correcta per a cada buit. Fixeu-vos en l'exemple (número 0).

El Nova York de Guastavino

(0) A les darreries del segle XIX, Rafael Guastavino Moreno va rebre l'encàrrec de dissenyar el pavelló espanyol de l'Exposició de Chicago de 1893, l'esdeveniment més ambiciós que mai s'havia organitzat (21). Guastavino era un prestigiós arquitecte, reconegut (22) de l'Atlàntic, i la comissió espanyola de l'Exposició no tingué dubtes (23) el pavelló. L'arribada de Guastavino a Nova York coincideix amb el debat al voltant d'una nova identitat arquitectònica nacional a (24).

(25), un any (26) Guastavino arribava a Nova York, la ciutat tenia més de nou-cents mil habitants. El mite de l'Amèrica rural, alimentat per Thomas Jefferson, i dels paisatges infinits, en contraposició a l'Europa opressora, començava a (27) de la mà del procés d'industrialització, que omplia ciutats com Chicago d'edificis verticals i de nous habitants que s'incorporaven a les fàbriques a toc de (28). La nostàlgia rural, però, mai desapareixerà del tot; amb el pas del temps el discurs aconseguirà rearmar-se i dividirà el nou país, *de facto*, en dos: l'Amèrica de l'explotació de la terra i de l'economia local *versus* l'Amèrica de la indústria i del capitalisme expansiu.

No debades, el Nova York del (29) d'habitants de 1880 va triplicar la població en pocs anys, (30) va encetar un debat sobre la identitat urbana. "La ciutat provisional... no només sense història, (31) també sense possibilitat de tindre temps per a la història", escrivia Henry James al principi de segle XX. Hi havia instal·lada una convicció en l'imaginari col·lectiu: el mite de la ciutat provisional, sense passat, a colp de (32), davant de l'entusiasme d'urbanistes com Le Corbusier, que veien en aquest dinamisme frenètic un repte. A la desmesura, (33) el recel per l'espai públic, que remet al conquistador britànic, al lloc de la repressió, davant de la retrobada i alliberadora individualitat. La ciutat ha de ser operativa i funcional, (34) les necessitats del creixement industrial i econòmic del país.

(35), ja en la primera dècada del segle XX els habitants de Nova York comencen a trencar la dinàmica prèvia, a traçar una identitat urbana i a crear la ciutat històrica, el Nova York que hui tenim en la retina.

	a	b	c
0.	Als finals	A l'acaballa	<i>A les darreries</i>
21.	als Estats Units	en els Estats Units	en Estats Units
22.	a banda i banda	a l'arreu	pertot costat
23.	alhora d'encomanar-li	a l'hora d'encomanar-li	alhora que li encomanen
24.	Nord-Amèrica	Nordamèrica	Nord-amèrica
25.	En 1880	Al 1880	Per l'any 1880
26.	abans que	abans què	abans de què
27.	asfondrar-se	enruinar-se	afonar-se
28.	bocina	bozina	botzina
29.	milió	millió	milló
30.	fet que	el que	per la qual cosa
31.	si no	sinó	sinò
32.	conjuntura	cojuntura	conjuntura
33.	s'hi afig	s'afig	se n'afig
34.	respondre amb	respondre	respondre a
35.	Per descomptat	Amb tot	Mentre





Prova del certificat del nivell C1

Convocatòria abril 2019 / 9.00 h

Estructura de la prova	Valor %	Puntuació mínima
ÀREA DE COMPRESIÓ ESCRITA	10 %	20
ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES	20 %	40
ÀREA D'EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES	35 %	50
ÀREA D'EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORALS	35 %	50

El resultat final de la prova s'obté de la suma de la puntuació aconseguida en cada àrea superada.

La prova es considerarà apta a partir de 60 punts en el resultat final.

Una puntuació inferior a la mínima en alguna de les àrees suposa el NO APTE en la prova.



**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Investigació, Cultura i Esport



**JUNTA
QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIA**